

Ко ми је ставио бомбе на прозор?

Пише: In memoriam Дејан Анастасијевић
субота, 27 април 2019 11:13

Ове недеље се навршило шест месеци откад је под прозором мог стана експлодирала бомба. Експлозија је проузроковала мању материјалну штету у виду растуреног прозора и собе изрешетане шрапнелима, али је оставила трајније последице на мој живот и рад.

Упркос уверавањима највиших државних и полицијских функционера да решавање овог случаја има највиши приоритет, кривац (или кривци) још није откривен. Током протеклих пола године трудио сам се да што мање ометам истрагу јавним иступима и критикама на рачун органа: надао сам се да, упркос свему, барем у једном делу државног апарата постоји искрена жеља да се мој случај разреши. Сада почињем да верујем да је та нада била неоснована

Првобитно сам имао намеру да овај текст саставим у виду отвореног писма министру унутрашњих послова Драгану Јочићу. У међувремену сам се предомислио: не верујем да би ме министар удостојио одговора. Још је мање вероватно да би такво писмо произвело последице по министра или његове потчињене због тога што не бране моје уставом и законом загарантовано право на безбедан живот. То право ми је угрожено зато што сваке вечери идем на спавање са свешћу да би извођач радова могао да се врати и заврши то што је пре пола године почео.

Зато се, уместо министру, обраћам читаоцима "Времена", који много више заслужују да чују оно шта имам да кажем. У недостатку резултата истраге, принуђен сам да се играм приватног детектива на сопственом случају. Признајем да немам довољно доказа да било кога оптужим, али мислим да има довољно индиција за закључак да је атак на мене

и моју породицу дошао из оног истог политичко-полицијског подземља који је без већих проблема преживео и 5. октобар и "Сабљу". То је онај камен испод кога држава не сме да завири, да не узнемири акрепе којима је у мраку најлепше. Ово што следи је једноставно набрајање чињеница за које мислим да су релевантне, од описа догађаја до накнадних сазнања о мотивима и политичкој позадини. Читаоци ће сами моћи да извуку закључке.

МЕСТО ЗЛОЧИНА БЕОГРАД: Бомба (стандардна "кашикара") експлодирала је у петнаест до три изјутра 14. априла ове године, на симсу прозора собе која гледа на улицу и у којој супруга и ја спавамо. Реч је о дуплом прозору (стара градња) са релативно уским дрвеним окнима, који се налази на нешто више од два метра изнад земље. Спољне дрвене ролетне биле су спуштене до пола, а са унутрашње стране су били венецијанери. Ово објашњава чињеницу да Н.Н. лице које је поставило бомбу није покушало да је убади кроз прозор: постојала је вероватноћа да се одбије о рам унутрашњег оквира и врати назад на улицу. Због тога се починилац одлучио за две кашикаре, које је, како је полиција установила, спојио лепљивом траком и поставио на симс. Очигледно се довољно добро разумео у овај тип бомбе да би знао да једна неће аутоматски активирати другу – због тога је извадио ударне игле из обе. На срећу, кашикара која је експлодирала избацила је детонатор друге бомбе из лежишта, а тело одбацила двадесетак метара даље, до суседног улаза. Друга срећна околност је да су венецијанери апсорбовали један део ударног таласа и одбили га према улици. И поред тога, соба у којој смо спавали била је засута срчком и шрапнелима који су избушили плафон и зидове, али су мене и супругу, с обзиром на то да је кревет испод нивоа прозора, промашили. Да је неко од нас двоје у том тренутку стајао у соби, вероватно не би преживео; да су обе бомбе експлодирале, кумулативни ефекат би био довољан да у најмању руку тешко повреди обоје. Овако, имали смо много среће, као и наша петнаестогодишња ћерка која се у тренутку експлозије управо враћала кући са журке (звала нас је око пола три да јави да је кренула). Да се вратила мало раније, нашла би се у стану у време експлозије.

Ко ми је ставио бомбе на прозор?

Пише: In memoriam Дејан Анастасијевић
субота, 27 април 2019 11:13

